

4. Гриньова М. В. Методика викладання валеології: Навч.-метод. посіб. / М. В. Гриньова. – Полтавський держ. пед. ун-т імені В. Г. Короленка. – Полтава : АСМІ. – 2001. – 156 с.
5. Кривошеєва Г. Л. Культура здоров'я особистості як соціально-педагогічна проблема / Г. Л. Кривошеєва // Шлях освіти. – 2001. – № 1. – С. 35–37.
6. Митчик О. Етапи формування здоров'язбережувальної компетенції в студентів вищих навчальних закладів / О. Митчик, О. Сапожник // Фізичне виховання, спорт і культура у сучасному суспільстві: збірник наукових праць. – Луцьк. – №3(15). – 2011. – С. 12–15.
7. Новикова Н. І. Проблема валеологічного виховання учнів / Н. І. Новикова // Педагогіка і психологія. – 1996. – № 2. – С. 103–107.
8. Пашенко В. Моделі організації шкіл сприяння здоров'ю / В. Пашенко // Управління освітою. – 2009. – № 20. – С. 24.
9. Сметанський М. Шляхи удосконалення педагогічної підготовки майбутніх вчителів / М. Сметанський // Шлях освіти. – 2002. – №4. – С. 36–39.

УДК 378.016

Чжоу Нань

аспірант Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна

АНАЛІЗ ДОСВІДУ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГО-ВАЛЕОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТІВ КНР ЗАСОБАМИ РЕКРЕАЦІЙНОГО ТУРИЗМУ

У статті уточнено суть еколого-валеологічної культури особистості як педагогічної категорії. Проаналізовано й узагальнено практичний досвід формування еколого-валеологічної культури студентів університетів КНР засобами рекреаційного туризму.

Ключові слова: еколого-валеологічна культура, студент, університет, Китай, рекреаційний туризм.

Чжоу Нань. *Анализ опыта формирования эколого-валеологической культуры студентов университетов КНР средствами рекреационного туризма.* В статье уточнена сутність еколого-валеологічної культури личности как педагогической категории. Проанализирован и обобщен практический опыт формирования эколого-валеологической культуры студентов университетов КНР средствами рекреационного туризма.

Ключевые слова: эколого-валеологическая культура, студент, университет, Китай, рекреационный туризм.

Zhou Nan. *The analysis of the experience formation of ecological and valeological culture of the Chinese university students by means of recreational tourism.* The essence of ecological and valeological culture of a person as a pedagogical category was found out in the article. The practical experience of formation of ecological and valeological culture of the Chinese university students by means of recreational tourism was analyzed and summarized.

Key words: ecological and valeological culture, student, university, China, recreational tourism.

Підвищення актуальності проблеми формування еколого-валеологічної культури студентів пов'язане з наявністю стійкої тенденції погіршення їхнього здоров'я, що є насамперед наслідком кардинальних змін умов життєдіяльності сучасної людини. Негативну ситуацію зі здоров'ям студентської молоді посилюють також такі чинники, як малорухливість людей, недотримання ними здорового способу життя, відрив від природи, незбалансоване харчування, нервово-емоційні перевантаження тощо. У зв'язку з цим викладачі китайських університетів здійснюють активний пошук нових ефективних шляхів і засобів формування еколого-валеологічної культури майбутніх фахівців, яка забезпечує зміцнення їхнього здоров'я. Результативними в цьому плані є засоби рекреаційного туризму.

Як свідчить аналіз наукових праць, окремі аспекти проблеми формування еколого-валеологічної культури особистості в процесі рекреаційно-туристичної діяльності були об'єктом дослідження багатьох науковців. Зокрема, в науковій літературі обґрунтовано теоретико-методологічні основи здоров'язбережувальної й здоров'яформувальної освіти (М. Артюхов, Ге Шухуа, М. Гончаренко, О. Іонова, Лі Дачжао, Чжан Цінці та ін.), представлено різні підходи до розуміння суті еколого-валеологічної культури людини, проаналізовано інтегративні характеристики цього особистісного феномену (Ван Хун, В. Колбанов, В. Лободін, Нью Цинпін, Фен Ціан та ін.), доведено взаємозалежність між станом здоров'я, способом життя особистості та рівнем сформованості її еколого-валеологічної культури (І. Брехман, Ван Іунхуей, Гао Цифа, В. Семенов, Чжен Лей та ін.), визначено специфіку формування цієї культури у студентів вишів (І. Бердников, Дуань Чіаньпин, Ван Лісен, В. Магін, Пен Сяоцин, Фу Іу та ін.); проаналізовано соціально-економічну природу й особливості ринку туристичних послуг (С. Гаврилюк, Ю. Мазур, Чжоу Гуанпен, Шей Іаньдунь та ін.); схарактеризовано основні види й функції туризму (Лі Венмін, Т. Сергєєва, Чжао Хунмей, Чен Фенмін та ін.).

Аналіз наукової літератури дозволяє зробити висновок про те, що сьогодні спостерігається інтенсивне збільшення кількості досліджень, присвячених проблемі формування еколого-валеологічної культури. Проте встановлено, що такий її аспект, як використання рекреаційного туризму в процесі формування еколого-валеологічної культури студентів китайських університетів досліджено недостатньо.

Мета статті – проаналізувати й узагальнити практичний досвід формування еколого-валеологічної культури студентів університетів КНР засобами рекреаційного туризму.

У контексті порушеної проблеми важливо нагадати, що однією з традиційних ідей у китайській філософській і педагогічній думці є ідея гармонії (гармонії з оточуючим світом і з самим собою). Вважається, що ця гармонія людини забезпечується динамічною рівновагою двох світових начал: Ін'я і Ян, жіночого й чоловічого, темного й світлого, холодного й гарячого.

Треба також зазначити, що духовне життя китайців традиційно пов'язане з пошуком природних підстав досягнення гармонії людини й світу, Неба й Піднебесної. При цьому людина сприймається як ключова ланка космічної тріади «Небо – Людина – Піднебесна» як активна сила, покликана забезпечити досягнення стану рівноваги й гармонії усіх існуючих у світобудові процесів.

З урахуванням вищевикладеного китайські вчені навіть не намагаються у своїх працях доводити наявність тісного зв'язку між валеологічними й екологічними уявленнями людини, бо цей факт сприймається ними як постулат, як природна даність. Водночас треба зазначити, що саме питання формування еколого-валеологічної культури в молоді, зокрема у студентів університетів, посідає центральне місце в працях багатьох китайських науковців [1; 2].

Зауважимо, що багато науковців у своїх працях наголошують на важливості формування еколого-валеологічної культури студентської молоді. Проте в жодній з опрацьованих нами наукових праць китайських авторів ми не знайшли чіткого визначення самого поняття «еколого-валеологічна культура». Тому уточнимо, що в контексті дослідження під еколого-валеологічною культурою розуміється інтегративне особистісне утворення, що забезпечує гармонійне існування людини у світі природі на основі її збереження та відтворення, а також виявляється в активній позиції суб'єкта щодо збереження й зміцнення власного здоров'я, у тому числі природними засобами. Також установлено, що цей феномен включає такі компоненти: мотиваційно-ціннісний; когнітивний; операційно-діяльнісний.

Одним з ефективних засобів формування в молоді цієї культури є туризм. У світлі цього слід зауважити, що в багатьох країнах ідея про можливість використання туризму як засобу еколого-валеологічного виховання підрастаючого покоління тільки починає впроваджуватися в реальну практику. На відміну від цих країн, у сучасному Китаї внутрішній і зовнішній туризм активно розвивається ще з 50-х років ХХ ст. Зокрема, за даними Всесвітньої туристської організації, у 2020 р. Китай посідає 1-е місце за кількістю прийнятих іноземних туристів.

З урахуванням вищевикладеного доцільно відзначити, що в КНР туризм використовується для реалізації різних соціально значущих функцій, в тому числі функції збереження і зміцнення здоров'я особистості. Причому до туристичної діяльності в Китаї долучаються люди різного віку. Однак особливе місце вона посідає у виховній системі університетів, де туризм є важливим методом формування еколого-валеологічної культури студентської молоді. У руслі цього важливо підкреслити, що в КНР накопичено цінні практичні напрацювання з цієї проблеми, які можуть становити значний інтерес для українських науковців і педагогів-практиків. Тому доцільно схарактеризувати ці напрацювання докладніше.

У зв'язку з цим важливо нагадати, що Китай має у своєму розпорядженні значну кількість різноманітних природних і культурних туристичних та екскурсійних об'єктів, однак їх розподіл на теренах країни є нерівномірним. Проте майже в кожній провінції, автономному районі, містах центрального підпорядкування й особливих адміністративних районах існує від 1 до 10 об'єктів національного значення (всього їх 119), а також від 5 до 29 (всього їх 593) місцевого масштабу. Причому 23 екскурсійні об'єкти внесені ЮНЕСКО до каталогу світової й культурної спадщини.

Слід звернути увагу також на той факт, що більшість із цих об'єктів культурного призначення стосується пізнавального, екскурсійного туризму і не передбачає значних фізичних навантажень на людей під час ознайомлення з ними. Навпаки, в оздоровчі та спортивні походи такі навантаження входять як складник проходження запланованого маршруту [2].

Очевидно, що вищевказані заходи сприяють не тільки зміцненню здоров'я молодих людей, але й підвищують їхню рухову активність, розширюють кругозір туристів, задовольняють їхні потреби у спілкуванні й активному відпочинку. У цьому плані сучасний туризм в усіх його проявах, розвиваючись у багатьох наукових напрямках, є унікальним соціально-економічним явищем. Зокрема, в поєднанні історичних і географічних аспектів туристичної діяльності вирішується проблема територіальної організації, оцінки природних умов, пріоритетності для розвитку туристського руху.

Відповідно до мети статті зазначимо, що особливо активно в Китаї розвивається рекреаційний туризм, адже в цій країні є значна кількість цікавих природних і культурних об'єктів. Зокрема, практично в кожній провінції чи автономному районі, місті існують певні природні багатства, які становлять значний інтерес для туристів [1].

У зв'язку з цим доцільно конкретизувати, що рекреаційний туризм як достатньо новий вид туристської діяльності розвивається між сферами туризму й здоров'язбереження. Проте фахівці вважають, що його вплив у країні залишається ще недостатнім, а тому розвиток ринку рекреаційного туризму в Китаї значною мірою пов'язаний з реалізацією пропаганди концепції еколого-валеологічної культури, яка тісно пов'язана з різними процесами в житті кожної людини.

Під час проведення дослідження з'ясовано, що рекреаційний туризм як окремий напрям туристської галузі спочатку сформувався у великих містах: Пекіні, Гуанчжоу, Куньміні, Шанхаї тощо. Крім того, телебачення, журнали, газети та Інтернет висвітлюють цю тему, роблячи рекреаційний туризм популярним серед молоді не тільки у великих містах, а й найвіддаленіших місцях. Отже, по всій країні ведеться активна робота зі створення сприятливих умов для розвитку рекреаційного туризму, зокрема шляхом підживлення інтересу населення за

допомогою засобів масової інформації. І результати цієї роботи знаходять все більше відгуків у серцях простих мешканців.

Зазначимо, що від близьких видів спорту рекреаційний туризм відрізняється низкою особливостей, перш за все, масовістю, а також можливістю дозування навантажень залежно від стану здоров'я особистості, що дозволяє запобігти виникненню перевтоми. Причому фізичне навантаження у рекреаційному туризмі не буває занадто великим, а тому воно не перевищує можливостей організму людини, на відміну від багатьох видів спорту, де значні фізичні навантаження згубно впливають на непідготовлену людину.

Слід зазначити, що в рекреаційних походах на теренах Китаю беруть активну участь як місцеві мешканці, так і іноземці, причому кількість таких туристів щороку постійно збільшується. При цьому значну частину з них становлять саме студенти університетів КНР. При цьому китайськими вченими та педагогами-практиками доведено, що рекреаційний туризм має значні можливості для вирішення завдання формування еколого-валеологічної культури молоді [1; 3].

Уточнимо, що структурно рекреаційний туризм характеризується гнучкою та широкою програмою заходів – від походів вихідного дня до подорожей найвищої категорії складності, що дозволяє на практиці реалізовувати індивідуальний підхід до кожного студента, дозуючи його навантаження відповідно до рівня фізичного розвитку. Зокрема, важливим складником рекреаційного туризму є лікувальні подорожі.

Так, метою лікувального туризму на базі китайських університетів є організація лікувальних поїздок на відповідні курорти для студентів з проблемами зі здоров'ям. При цьому рекреаційні або екскурсійно-туристичні походи чи поїздки організуються для активного відпочинку студентської молоді, а також з метою її ознайомлення з культурними цінностями Китаю. Проводяться також походи до природних національних парків, заказників, заповідників, а також територій з пам'ятниками природи, історико-архітектурними та іншими шедеврами. Зокрема, етнічний туризм має на меті відвідування окремих провінцій з метою ознайомлення людей з повсякденним життям їх мешканців.

Зазначимо, що перед проведенням туристичних походів зі студентами проводиться відповідна підготовча робота, що включає аналіз майбутнього маршруту, здійснення короткого екскурсу в історію цього об'єкта, а також демонстрацію відеопрезентації регіону або еколого-культурного об'єкта, який планується вивчити в процесі рекреаційного туристичного походу. Також з майбутніми фахівцями проводиться необхідна профілактична робота з техніки безпеки, аналізуються можливості зміцнення людиною власного здоров'я під час походу.

Крім того, у процесі проведення підготовчої роботи зі студентами значна увага приділяється висвітленню суті еколого-валеологічної культури та її ролі в житті сучасної людини, а також розкриттю основних функцій рекреаційного природокористування та змісту таких важливих положень:

- рекреація існує як вид високорентабельної господарської діяльності;
- це спосіб задоволення життєво важливих потреб населення для лікування й відпочинку, елемент процесу відновлення працездатності;
- при відповідній організації рекреаційна діяльність, зокрема туризм, виступає формою культурно-виховної діяльності;
- рекреаційна діяльність, у тому числі туризм, як форма міжнародного співробітництва відіграє важливу політичну роль;
- претендуючи на певні території, рекреаційна діяльність обмежує існування інших, більш небезпечних з екологічної точки зору, видів господарювання [7].

Важливо зазначити, що під час планування з китайськими студентами спортивно-оздоровчих маршрутів задалегідь планується відвідування ними не лише природних пам'яток, але й екскурсійних об'єктів, розташованих на території, обраної для певного походу. До того ж під час таких походів студенти мають можливість ознайомитися з життєвим рівнем населення та ступенем урбанізації окремих провінцій, наявністю рекреаційних ресурсів, транспортної доступності до них тощо [4, с. 17–20]. Наприклад, використовуючи тільки традиційні китайські оздоровчі методики, на острові Хайнань – величезному тропічному острові з чистим і цілющим повітрям, переважанням зелені і прозорою морською водою – лікують шкірні, легеневі та урологічні захворювання, остеохондроз, стеохондроз, хвороби шлунково-кишкового тракту, ревматизм і гіпертонію.

Іншим цікавим місцем для рекреаційних подорожей студентської молоді є провінція Гуансі. Зокрема, у цій провінції розташовані значні ресурси для розвитку рекреаційного й оздоровчого туризму:

- незвичайної форми пагорби;
- піщані пляжі;
- таємничі гроти;
- надзвичайно красиві скелі;
- заворожуючі панорами.

Як установлено, нещодавно уряд провінції поставив завдання сформувати й реалізувати додаткову конкурентну перевагу – розвинути фармацевтичну та лікувальну базу Гуансі.

Особливого значення для китайських студентів має такий різновид рекреаційного відпочинку, як науковий туризм, що організується на базі університетів КНР. Зокрема, викладачі цих вишів (Пекінський, Цінхуанський, Уханський, Північно-західний, Китайський народний, Китайський науково-технічний університети та ін.) дають змогу студентам ознайомитися з особливостями того чи іншого природного середовища: рельєфом, кліматом, поверхневими й підземними водами, флорою та фауною.

У науковому туризмі об'єктами, що особливо ретельно охороняються виступають природні території, заповідники, заказники, національні парки. Під час проведення наукових екологічних турів студенти беруть участь у різних дослідницьких експедиціях і ведуть польові спостереження [5; 6]. При цьому значна увага приділяється різним питанням формування еколого-валеологічної культури майбутніх фахівців.

Іншим видом діяльності студентів під час таких походів є розроблення туристсько-географічного районування території КНР і складання карт за щільністю зосередження регіонів тривалого відпочинку і в перспективі їх освоєння, виявлених туристсько-географічних зон, які можуть підрозділятися на рекреаційні райони за принципом спеціалізації більш дрібних територіальних одиниць для певних форм (відпочинок, лікування, пізнання) і видів туризму (пішохідний, гірський, водний, лижний та ін) [8, с. 29–34].

Зазначимо також, що розробка наукових основ раціонального використання природних умов і рекреаційних ресурсів у туристичних цілях є важливим складником соціальної політики КНР. Вирішення цих завдань дасть можливість отримати студентам широкий доступ до інформації про територіальні рекреаційні системи та їх ефективне використання в оздоровчому туризмі, що, у свою чергу, сприятиме залученню більшої кількості людей до рекреаційно-оздоровчих занять [5; 6].

Цікавими й корисними для здоров'я студентів є також тури з історії природи, що включають сукупність навчальних, науково-культурних і туристських екскурсій, які пролягають по спеціально утворених екологічних маршрутах. Часто такі екологічні тури організуються по територіях заповідників, національних парків, туристських територіях і акваторіях. Крім того, під час участі в таких турах студенти відвідують численні історичні об'єкти, більша частина яких перебуває майже в первинних природних умовах. Так, наприклад, крім широко відомої Великої Китайської стіни, на території КНР є кілька сотень менших за розміром і майже невідомих захисних споруд, які здебільшого розташовані в екологічно чистих місцях з мальовничими краєвидами та добре підходять для організації пішохідних турів [5; 6].

Підкреслимо, що з точки зору завдань збереження фізичного здоров'я найбільше значення в туризмі має різноманітна рухова діяльність у природних умовах. Зокрема, рекреаційний туризм може використовуватись не тільки як засіб формування еколого-валеологічних уявлень, набуття ними відповідних навичок та умінь, але й як засіб реабілітації студентів із серйозними відхиленнями у стані здоров'я. Адже перебування протягом тривалого часу на свіжому повітрі при активній руховій діяльності в різноманітних умовах забезпечує стимулювання організму та зміцнення здоров'я. Вагоме значення цей туризм має як один із видів відпочинку, засіб задоволення рекреаційних потреб, таких як оздоровлення, пізнання навколишнього середовища, відновлення продуктивних сил людини, а також як складник охорони здоров'я й соціального розвитку особистості.

Питання формування еколого-валеологічної культури студентів засобами рекреаційного туризму в Китаї пов'язано також з альпінізмом. Зокрема, у розпорядженні альпіністів є найбільші й унікальні гірські масиви планети. Так, Цинхай-Тибетське нагір'я, що називають «дахом світу», розташоване на південному заході Китаю. Також найважливішими горами Китаю є Алтай, Тянь-Шань, Куньлунь, Каракорум, Ціляньшань, Гандіеншань, Гімалаї, Тайвань та інші. Всі вони дають можливість здійснювати гірські маршрути від простих до вищих категорій складності.

Зазначимо, що щороку китайська асоціація альпінізму, асоціації альпінізму кожної провінції, асоціації університетів і клуби організують змагання, які зокрема пов'язані з формуванням еколого-валеологічної культури людини засобами рекреаційного туризму. Наприклад, проводяться такі заходи, як: «Національний чемпіонат зі скелелазіння», «Національна конференція альпінізму». При цьому треба звернути увагу, що деякі заходи спортивно-рекреаційного туризму стали включати в офіційні спортивні змагання саме через необхідність участі в міжнародних змаганнях. Зокрема, сьогодні асоціації університетів проявляють більш активну участь у походах, скелелазінні, альпінізмі, а також в охороні навколишнього середовища, велосипедному спорті, веслуванні на каное. Асоціація Пекінського лісотехнічного університету «Шань Але», студентське співтовариство експедиції «Чі Цзі» Сінцзянського університету, асоціація «Люй Е» Сяменського університету так само займаються питаннями захисту навколишнього середовища.

Асоціація альпінізму і планеризму «Хун Ін» Пекінського університету зв'язку й телекомунікацій у цьому плані є взагалі унікальною студентською асоціацією. Адже, крім участі в альпінізмі, велосипедних експедиціях, вони також займаються парапланеризмом. Також на початку 2000-х років уперше в Китаї були влаштовані «студентські виживання в глушині» в провінції Чжецзян та інших місцях. Тепер «студентські виживання в глушині» внесено до навчального плану багатьох китайських університетів.

Іншим аспектом рекреаційного туризму є велосипедний туризм. У Китаї, де велосипед є «національним» засобом пересування, а тому кожна родина володіє від одного до декількох велосипедів, немає й не може бути перешкод для масового застосування цього виду транспорту під час проведення рекреаційно-туристичних походів. Крім того, вся країна, особливо її східна частина, має досить густу мережу автомобільних доріг різного класу, що важливо і для автотуризму.

Важливо зазначити, що студенти беруть участь у рекреаційних походах не тільки в ролі пересічних туристів, але й у ролі гідів. Узагалі закінчення студентами спеціальних курсів для отримання відповідного документу, який дозволяє проводити такі походи, є достатньо поширеною ситуацією для Китаю. При цьому такий підхід дозволяє одночасно вирішити декілька важливих завдань:

1) підготувати значну кількість мобільних і обізнаних гідів, які можуть зробити свій внесок у задоволення потреб постійно зростаючої кількості туристів;

- 2) забезпечити ефективний позитивний вплив на формування еколого-валеологічних уявлень майбутніх фахівців і взагалі на стан їхнього здоров'я;
- 3) надати студентам змогу побачити різні цікаві міста в Китаї;
- 4) допомогти їм не тільки заощадити гроші, бо екскурсії в КНР є недешевими, але й ще поправити своє матеріальне становище;
- 5) створити для студентів сприятливе середовище для відпрацювання ними своїх комунікативних та організаторських здібностей.

Слід зазначити, що в останні роки деякі університети зробили спробу розробити курс рекреаційного туризму, але китайським вишам ще треба пройти довгий шлях для впровадження цього курсу в навчальний процес. У цьому плані важливим кроком до системного впровадження рекреаційного туризму у ВНЗ Китаю має стати створення спеціальної організації для здійснення належного керівництва та контролю за дотриманням базових принципів у вихованні правильного ставлення до свого здоров'я та рекреаційного туризму як шляху його підтримки.

Отже, на підставі вищевикладеного можна підсумувати, що приділення значної уваги в Китаї питанням формування еколого-валеологічної культури студентів дає їм змогу підтримувати хороший стан свого здоров'я, в тому числі за допомогою застосування різних природних засобів. Слід також нагадати, що рекреаційний туризм допомагає студентам набути певних навичок ведення здорового способу життя в умовах незадовільної екологічної ситуації в країні, в тому числі шляхом оволодіння традиційними китайськими оздоровчими методиками. Крім того, зазначимо, що рекреаційний туризм, виступаючи ефективним засобом формування еколого-валеологічних культур у студентів університетів КНР, дає змогу комплексно ув'язати виконання цього завдання з іншими важливими педагогічними завданнями: цікаве проведення дозвілля, фізичне й духовне самовдосконалення майбутніх фахівців, формування в них професійно важливих якостей тощо. У майбутньому передбачається визначити перспективи творчого застосування досвіду китайських університетів з окресленої проблеми в роботі з українськими студентами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ляо Цайчжи. Формування культури здоров'я у студентів вищих навчальних закладів КНР: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 – теорія та методика навчання (фізична культура, основи здоров'я) / Цайчжи Ляо. – Х., 2013. – 199 с.
2. 丛日旻, 聂东风; 大学生体质健康的发展趋向[J], 西安市, 第四军医大学学报, 2009 (2), 第184-186页.
3. 曹阳; 世界健康调查项目中国预调查的测量方法及质量评估[J], 上海市: 复旦大学, 2004 (5), 第133页.
4. 王艳, 高元衡; 健康旅游概念、类型与发展展望[J], 桂林旅游高等专科学校学报, 2007(06), 17-20页.
5. 申国卿; 高校陈式太极拳双语教材建设的时代场景与战略内涵[J], 中华武术(研究), 2012 (5), 第69-72页.
6. 郭鲁芳, 虞丹丹; 健康旅游探析[J], 北京第二外国语学院学报, 2005(03), 第66-69页.
7. 陈静, 李健; 旅游健康与健康旅游—基于旅游主体的视角 [J], 旅游研究, 2009, (04), 29-34页.
8. 陈静, 李健; 旅游健康与健康旅游-基于旅游主体的视角[J], 旅游研究, 2009(04), 29-34页.

УДК 371.134

Ху Ціїн

аспірант Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна

ПОГЛЯДИ КИТАЙСЬКИХ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИХ НАУКОВЦІВ НА СТРУКТУРУ ТА ЗМІСТ ЕТНОЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ

У статті представлено результати порівняльного аналізу поглядів китайських та європейських науковців на структуру та зміст етноестетичної культури особистості. Визначено, що цей феномен є інтегративним особистісним утворенням, що системно об'єднує в собі етноестетичні знання, навички, цінності та якості.

Ключові слова: структура, зміст, етноестетична культура, особистість, порівняльний аналіз.

Ху Цин. Взгляды китайских и европейских ученых на структуру и содержание этноэстетической культуры личности. В статье представлены результаты сравнительного анализа взглядов китайских и европейских ученых на структуру и содержание этноэстетической культуры личности. Определено, что этот феномен представляет собой интегративное личностное образование, системно объединяющее в себе этноэстетические знания, навыки, ценности и качества.

Ключевые слова: структура, содержание, этноэстетическая культура, личность, сравнительный анализ.

Hu Qiying. The Chinese and European scientists' views on the structure and content of the ethno-esthetic culture of a person. The results of a comparative analysis of the Chinese and European scientists' views on the structure and content of the ethno-esthetic culture of a person are presented in the article. It was determined that this phenomenon is an integrative personal formation, systematically combining ethno-esthetic knowledge, habits, values and qualities.

Key words: structure, content, ethno-esthetic culture, personality, comparative analysis.